

Misna slavlja i župni oglasi

<i>Ponedj. 27. ožujka</i>	17.30 + Milan i Fanika Juričić; Vladimir Rendulić
<i>Utorak, 28. ožujka</i>	17.30 + Ljubo, Franjo i Spasa Cindrić
<i>Srijeda, 29. ožujka</i>	17.00 Križni put za obitelji vjeroučenika od 1. do 4. razreda 17.30 + Marica i Milan Franjković
<i>Četvrt, 30. ožujka</i>	17.30 + Milan Kiš
<i>Petak, 31. ožujka</i>	17.00 Križni put za obitelji vjeroučenika od 5. do 8. razreda 17.30 Po nakani (al)
<i>Subota, 1. travnja</i>	15.00 VOJNOVAC: + Vilim Kirasić; Anton i Milka Gračanin; Ivica i Danko Bokulić 17.30 SVETIŠTE: + Ivan, Zorka, Josip i Marica Prebeg; Katica, Franjo, Ivan i Ana Žilić
<i>2. travnja - 5. Koriz.</i> MLADA NEDJELJA	10 SVETIŠTE: Misa za narod 12 CEROVNIK: + Nikola Luketić; Ivan, Marija, Dragan, Marko, i Dragan Medved; Dragan Rendulić; Vilim i ob. Kirasić. 15.45 SVETIŠTE: Blagoslov i Sv. Misa: + Nikola Luketić

- KRIŽNI put: SVETIŠTE** - srijeda, petak i nedjelja prije mise; **CEROVNIK** i **SKRANIK** petkom u (16 h) i nedjeljom prije mise; **VOJNOVAC** subotom prije mise.
- KATEHEZA** - srijedom (1. do 4. raz.) i petkom (5. do 8. raz.) – **Križni put i misa**.
- SV. ANTI** – Pobožnost 13 utoraka u Filijali Sv. Ante na Vojnovcu utorkom u 19 h.
- MOLITVA ZA OČEVE** – tijekom ožujka – mjeseca Sv. Josipa molimo za OČEVE.
- ŽPV Cerovnika** održat će svoju 2. sjednicu u subotu, 1. travnja u 19.30 h u Plovaniji.
- LURD i FATIMA** – hodočašće G-S biskupije u listopadu (5.280 kn). **Prijavite se...**
- MISEREOR** – obiteljski dar za potrebe Biskupije (uzmite kovertu s dopisom).
- BRANITELJI** – Oštarija i Cerovnika odazvali su se na prvi susret u nedjelja, 19. ožujka u 18 h Župni dom Oštarije. Petnaestak branitelja otvorilo je više pitanja/problematike o kojim ćemo kroz pastoralno zauzimanje za njih i njihove obitelji zajednički promišljati.
- ČEPOVI** – skupljena je 39. vreća. **Ne bacajmo čepove. Skupljamo dalje...**
- DAR ZA CRKVENE POTREBE** - godišnji prilog za obnovu crkvenih objekata.

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

- BIBLIJA** – donator iz Rijeke želi Svetištu donirati prekrasno izdanje **Biblije**, najnovije i najvrednije izdanje u povijesti Crkve u Hrvata. **Donacija od šest tisuća kuna je plaćena.** Potrebno nam je skupiti još petnaestak darovatelja koji će u iznosu oko 750 kuna (100 eura) pomoći nabavku ovog vrijednog dara čija ukupna cijena je šesnaest tisuća kuna. Zainteresirani se mogu javiti župniku dok se ne prikupi cjelokupni novčani iznos.

MOLITVENA NAKANA za 2. utorak Sv. Anti:

O učitelju i svjetlo svete Crkve, sv. Ante, ljubitelju božanskog zakona.

Moli se za nas kod Sina Božjega, da stalno ustrajemo u vjeri i s tvojom pomoći, vršimo, ono što si riječju i djelom učinio. O sv. Ante, koji si neukima put pokazao i zabludjele po pravoj pokori Bogu priveo: isprosi i meni svojim zagovorom stalnost u vjeri, a onima, koji su se svojom nevjerom od Krista jedinoga i istinitog Puta udaljili, priteci u pomoć, rasvijetli tmine njihova razuma, olakšaj upornost njihove volje, da se vrate u krilo spasonosne Crkve i da se paklu otmu. Amen.

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

26. ožujak 2017. • 4. NKG • God. VIII. • br. 13 (343)

Ode, umije se pa se vrati gledajući!

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu: Isus prolazeći ugleda čovjeka slijepa od rođenja. Pljunu na zemlju i od pljuvačke načini kal pa mu kalom premaza oči. I reče mu: »Idi, operi se u kupalištu Siloamu!« - što znači »Poslanik.« Onaj ode, umije se pa se vrati gledajući. Susjedi i oni koji su ga prije vidali

kao prosjaka govorili su: »Nije li to onaj koji je sjedio i prosio?« Jedni su govorili: »On je.« Drugi opet: »Nije, nego mu je sličan.« On je sam tvrdio: »Da, ja sam!«

Tada odvedoše toga bivšeg slijepca farizejima. A toga dana kad Isus načini kal i otvori njegove oči, bijaše subota. Farizeji ga počеше iznova ispitivati kako je progledao. On im reče: »Stavio mi kal na oči i ja se oprah - i evo vidim.« Nato neki između farizeja rekoše: »Nije taj čovjek od Boga: ne pazi na subotu.« Drugi su pak govorili: »A kako bi jedan grešnik mogao činiti takva znamenja?« I nastade među njima podvojenost. Zatim ponovno upitaju slijepca: »A što ti kažeš o njemu? Otvorio ti je oči!« On odgovori: »Prorok je!« Odgovore mu: »Sav si se u grijesima rodio, i ti nas da učiš?« i izbacije ga.

Dočuo Isus da su onoga izbacili pa ga nađe i reče mu: »Ti vjeruješ u Sina Čovječjega?« On odgovori: »A tko je taj, Gospodine, da vjerujem u njega?« Reče mu Isus: »Vidio si ga! To je onaj koji govori s tobom!« A on reče: »Vjerujem, Gospodine!« I baci se ničice preda nj. *Riječ Gospodnja (Iv 9, 1-41).*

Slijepi vide

Dar očinjega vida vrlo je dragocjen. To znaju osobito oni, koji su slabovidni, koji imaju smetnje vida ili nesreću da su slijepi. U Evandelju susrećemo čovjeka koji je od rođenja slijep i baš je zbog toga postao prosjak. Neki su tvrdili prebrzo, sasvim sigurno da je Bog kaznio roditelje slijepca a i njega samoga zbog bilo kakvog skrivenog grijeha. Na to je Isus odgovorio: "Niti sagriješi on niti njegovi roditelji, nego je to zato da se na njemu očituju djela Božja." I Isus ozdravlja slijepca od rođenja. On to čini proračunato u subotu. Što iz toga slijedi, je razračunavanje Isusovih protivnika sa slijepcem a i s Isusom samim. Farizeji jednostavno ne žele prihvatiti da se po snazi Božjoj dogodilo čudo. Pokušavaju poreći ono što je tako jasno i očigledno, i na taj način pokazuju sljepoću svoga srca.

Bivši slijepac naprotiv vidi jasnije: Isus mora biti poslan od Boga; inače ne bi mogao učiniti takvo čudo. Javno svjedočenje ozdravljenoga nailazi na protivljenje, i konačno biva izbačen iz sinagoge. U ponovljenom susretu s Isusom ozdravljeni spoznaje: Isus je obećani Mesija, Sin Čovječji. Baci se ničice preda nj: "Vjerujem, Gospodine!" Sigurno smo iskusili, da ima stvari za koje nemamo uvida. Mnogo je toga u stvarnosti sasvim drukčije, nego smo prije toga zamišljali. Kako smo lako u opasnosti, da druge ljude osudimo! Bog sam gleda u srce, i mi se ne smijemo drznuti, biti suci nad

drugima. Bog nas je u Isusu Kristu obasjao. Mi smo po vjeri u njega postali "gledajući". Zbog toga želimo biti zahvalni i dati svjedočanstvo, slično kao slijepac. Sigurno je također da moramo računati s mnogim protivljenjima i nerazumijevanjima. Ipak, naši bližnji koji su u traganju za istinom, trebaju svjedočanstvo vjere. Iz tame grijeha i smrti izvodi nas samo jedan put: vjera u raspetoga i uskrsloga Otkupitelja. Mi kršćani ljudi smo uskrsne nade. Bog nas ljubi i želi nas u svojoj ljubavi za svu vječnost usavršiti. Neka nam on stalno obasjava srce svjetlom svoje milosti! *Fra Jozo Župić*

Da vaša radost bude potpuna (5. dio)

Vijeće za katehizaciju i novu evangelizaciju HBK

Župna zajednica u trajnom katehetskom procesu

26 Ako unutarnji rast Crkve i njezina vjernost Božjemu naumu bitno ovise o katehezi, prijeko je potrebno na izričitiji način postaviti pitanje uloge župne zajednice i njezine drukčije odgovornosti. Jer ona je, kako se ovdje češće naglašuje, uz obitelj, glavni promicatelj kateheze, odnosno temeljni čimbenik u odgoju vjere. Budući da je u odgoju od bitnoga značenja **okruženje**, župna zajednica, a posebice župno pastoralno vijeće, mora se osjetiti pozvanijom djelovati u pravcu kvalitete navještaja i kateheze, odnosno njezina praćenja. Štoviše, župna se zajednica mora predstaviti kao **majka koja rađa** svoju djecu u kršćanskoj vjeri te ih trajno podupire. To je tim više potrebnije što je suvremena obitelj često i nesvjesno zatvorena u okvire svojih briga te gubi osjećaj za praćenje crkvenih zbivanja, a pogotovo razmišljanja o njima. To znači da župnoj zajednici mora biti na srcu način okupljanja, djelovanja i življenja kako bi svi koji se u nju uključuju, počevši od djece i mladih, imali prilike susresti se s iskustvom življenoga kršćanstva. Drugim riječima, potrebno je da ona više **zadobije sliku** mjesta u kojem se okupljaju **spasenici**, potrebni trajnoga Božjega oproštenja i milosrđa, uz uvjet da prihvate zadatak da svojim djelovanjem i cjelokupnim životom svjedoče obraćenje. Naime, kako kaže papa Franjo, „gdje god je Crkva prisutna, ondje mora biti vidljivo Božje milosrđe. U našim župama, zajednicama, udruženjima i pokretima, ukoliko, gdje god su kršćani, svatko mora naći oazu milosrđa.“

27 Premda treba istaknuti važne pomake koji su se, i temeljem spomenutoga biskupskog dokumenta, dogodili u brojnim župnim zajednicama, zahvaljujući posebice zauzetijim svećenicima, redovnicima i redovnicama te župnim katehetama koji su bili uglavnom vjeroučitelji u školi, ipak valja biti svjestan i opasnosti određenih zastoja, ovisno i o tome kako se negdje gleda na potrebu novih zaokreta u katehezi. Dakako, tome je pridonijelo i niz drugih čimbenika, od prezauzetosti djece

i mladih u raznim slobodnim aktivnostima, te zbog izazovnih ponuda elektroničkih medija (interneta), dijelom i suprotnih kršćanskim stavovima, sve do pomanjkanja suradnje roditelja. Istodobno, pitanje je kako se izvode katehetski susreti, odnosno ne pretvaraju li se katkad u novi **školski sat**, pogotovo ako vjeroučitelji u školi, koji uglavnom predvode i onu osnovnu župnu katehezu, ponajviše primjenjuju školske metodičke pristupe. Dakako, pritom se postavlja i problem pretvaranja župne kateheze u najužu pripremu za sakramente, katkad više usredotočenu na tzv. tehnička pitanja o samom slavlju prve pričesti ili potvrde.

28 S obzirom na sporost i nesnalaženje provođenja cjelovite župne kateheze, ne samo prigodne i uglavnom usredotočene na djecu i mlade već i na odrasle, u sklopu Hrvatske biskupske konferencije zadnjih se godina iskristalizirala zamisao o pokretanju pastoralno-katehetskih kolokvija za svećenike, jer su oni najodgovorniji koordinatori župne kateheze, odnosno odgoja vjere u cjelini, u brizi za ispravno suglasje svih njegovih mjesta i načina, od obitelji do škole i župne zajednice. Za sada se ti susreti ograničavaju na predstavnike pojedinih dekanata u Hrvatskoj, kao i voditelje katehetskih ureda i povjerenstava za katehezu. Zahvaljujući poticajima Hrvatske biskupske konferencije održano je više takvih kolokvija koji su dobro prihvaćeni, tim više što se tu otvara veća mogućnost za iznošenje i doradbu postojećih, odnosno stvaranje novih praktičnih modela župne kateheze. Sažetci predavanja kao i konkretni materijali u **katehetskim radionicama** mogu biti od značajne pomoći u konkretnome pastoralno-katehetskom radu. Dakako, kako na tim kolokvijima tako i u redovitoj praksi, osjeća se goruća potreba priručnika za župnu katehezu, ne samo u sklopu pojedinih biskupija, što inače treba pozdraviti, nego i u prvome redu na razini Hrvatske biskupske konferencije, za što sada postoji bogatstvo raznovrsnoga katehetskog materijala koji bi mogao biti temelj dobrih i kvalitetnih službenih tematskih priručnika. To je tim potrebnije što se zapaža gubljenje osjećaja za sustavnu župnu katehezu, dakako primjereniju novim okolnostima. Makar mnogo toga u današnje vrijeme otežava župna katehetska okupljanja i zajedništvo kao temelja župne zajednice, ipak se nipošto od toga ne može odustajati. I fenomen duhovnih pokreta govori da su ta okupljanja neophodna, jer valja biti svjestan da čovjek, uza sva otuđenja, osjeća potrebu za zajedništvom i osobnim iskustvom vjere. Pod svaku cijenu valja raditi na otklanjanju opasnosti stvaranja prakse da se župu uglavnom shvaća kao kakvu administrativnu strukturu koja služi za **udovoljavanje vjerskim potrebama**, odnosno za podjeljivanje sakramenata i drugo. To se događa tamo gdje se sporo prihvaćaju one promjene koje teže prema novoj **slici** župne zajednice koja ima više **obiteljsko obilježje** i koja može postati privlačnom. Očito to ovisi i o teološko-katehetskoj i duhovnoj formaciji župnika, osobito tamo gdje je posrijedi nesklonost nekoj znatnijoj promjeni. Stoga tomu pitanju treba pristupiti sa svom ozbiljnošću i odgovornošću, uza sve otpore koji se mogu doživjeti, u svijesti „da pravog pomaka u katehezi i sveukupnom pastoralnom djelu nema bez živih i odgovornih župnih zajednica“.

